موافقت انشائات طولیه با اقصر الطرق

شاگرد: گزینه متصور و ممکن درست است اما سرجایش وقتی میخواهند حکم وضعی صوم ای تکلیفی را تعریف کنند، یک وضع اولی دارد که همان امساک در ماه است. همانی است که براساس حکمت واقعیه است. مثلاً یکی از جاتش این بوده که چون غذا سی روز در بدن حضرت آدم ماند پس باید سی روز امساک کنیم. اصل کار این است. گزینه ای که تعمد، قید شود، گزینه ای نیست که عقلا مستحیل باشد. بلکه ممکن است در یک جاهایی حکمت هم اقتضاء بکند. ولی حکمت اولیه تقنین نیست. یعنی تقنین لو خلی و طبعه.

استاد: همین فرمایش شما را به این صورت عرض میکردم: آیا حکمت تقنین این است که مقنن و منشیء، اقرب الطرق را طی کند یا نه؟ و اینکه اقرب الطرق کدام یک از آنها است؟ مثال رایج حکم وضعی ملکیت بود. در ما نحن فیه هم در مستمسک، جلد هشتم، صفحه سیصد و پانزده است. وقتی متن و اختلافاتی که ذیل آن هست را ببینید، تفاوت این دو گزینه معلوم میشود.

بازبینی #1
ایجاد شده 2 مه 2026 14:20:43 توسط ... .
به روزرسانی شده 2 مه 2026 14:21:11 توسط ... .